இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் ஹீரோ, ஹீரோயினுக்கான நடிப்பு உங்களுடையதாகும், தந்தையினுடையது அல்ல. பதீதமானவர்களை பாவனம் ஆக்கும் கலை மட்டுமே தந்தையிடத்தில் இருக்கின்றது.

கேள்வி: பிரம்மாவின் படத்தைப் பார்த்து கேள்வி கேட்பவர்களுக்கு எந்த ரகசியத்தைப் புரிய வைக்க வேண்டும்?

பதில்: இவர் ஆதி (முதல்) மற்றும் அந்த் (கடைசி) ஆத்மா என்பதை அவர்களுக்குப் புரிய வையுங்கள். அவர் தான் முதல் இளவரசர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராக இருந்தார், அவரது கடைசிப் பிறப்பில் தான் தந்தை வருகின்றார். இது பதீத உடலாகும், இதனைத் தான் பாவனம் ஆக்க வேண்டும். இவர் பகவான் கிடையாது. பகவான் சதா தூய்மையானவராக இருக்கின்றார். அவர் இவரது சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுத்திருக்கின்றார்.

பாட்டு: தன் முகத்தை தானே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் ....

ஓம்சாந்தி. அமைதிக்காக வெளியில் சென்று தெருத் தெருவாக அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தந்தை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைத்திருக்கின்றார். குடும்பத்திலிருந்து கொண்டு அமைதி அடைய முடியாது என்று ஹடயோகி சந்நியாசிகள் கூறுகின்றனர். அமைதி காட்டில் கிடைக்கின்றது. ஆனால் அமைதி அங்கும் கிடைக்காது என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். இது பற்றி ஒரு கதை அல்லது உதாரணம் கூறுகின்றனர் - இராணியின் கழுத்தில் மாலை இருந்தது, வெளியில் தேடிக் கொண்டிருந்தார்... இவ்வாறு அமைதியானது உங்களது கழுத்தில் இருக்கின்றது. வெளியில் எங்கு தேடு கின்றீர்கள். தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே! ஆத்மாக்களாகிய உங்களது சுயதர்மமே அமைதி தான். இந்த சரீரம் உங்களது கர்மேந்திரியமாகும். இதன் மூலம் நீங்கள் உங்களது நடிப்பை நடிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆத்மா அழிவற்றதாகும். ஆத்மா சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ ஆவது கிடையாது. அழிவதும் கிடையாது. ஆம், ஆத்மா பதீதமாக ஆகின்றது, இதுவே பாவனமாக ஆக வேண்டியிருக்கின்றது. ஆத்மாவிற்கு முதலில் அழகான சரீரம் கிடைக்கின்றது, பிறகு இளைஞர் ..... வளர்கின்றது. ஆத்மா ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றது. முதன் முதலில் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மாவாகிய நான் தான் வக்கீல் முதலியவர்களாக ஆகின்றேன். இது தான் ஆத்மா அபிமானியாக ஆகுக என்று கூறப்படுகின்றது. தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே! நீங்கள் தேக அபிமானியாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள், அதனால் தான் தன்னை சரீரம் என்று நினைக்கின்றீர்கள், நான் ஆத்மா, இது எனது சரீரம் என்பதை மறந்து விடுகின்றீர்கள். ஆக தன்னை உணர வேண்டும். 84 பிறவிகளும் ஆத்மா தான் எடுக்கின்றது. யார் பிராமணனாக ஆகியிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் பிறகு தேவதைகளாக ஆகின்றனர் என்பதை தந்தை இப்பொழுது புரிய வைத்திருக்கின்றார். அனைவரும் 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றனர் என்பது கிடையாது. சிலர் முதலில் வருகின்றனர், சிலர் 50-100 ஆண்டுகள் கழித்தும் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் 80-82, சிலர் குறைவாக எடுக்கின்றனர். மனிதர்கள் 84 லட்சம் பிறப்புகள் என்று கூறி விட்டனர். இது மூலமாகவும் திருப்தியடைவது கிடையாது, பகவான் அணு அணுவிலும் இருப்பதாகக் கூறி விட்டனர். இப்பொழுது பகவான் கூறுகின்றார் - நான் எந்த மனித உடலிலும் கிடையாது எனும் பொழுது மிருகம், கல் மற்றும் அணு அணுவிலும் எப்படி இருக்க முடியும்? நம்பர் ஒன் தான் கடைசி நம்பரில் தமோபிரதானமாக ஆகின்றார் என்பதை தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார். நான் பல பிறப்புகளின் கடைசியில் சாதாரண உடலில் பிரவேசம் செய்கின்றேன் என்று நான் சுயம் கூறுகின்றேன். யார் முழு 84 பிறவிகள் எடுத்திருக்கின்றாரோ அவர் கண்டிப்பாக பதீதமாக இருப்பார். பாவனமாக இருக்க முடியாது. தந்தை சுயம் கூறுகின்றார் - முதல் நம்பரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், முதல் இளவரசர். ஸ்ரீ நாராயணனாக பின்னால் ஆகின்றார், வளர்ந்த பிறகு. அதுவும் 20-25 ஆண்டுகள் குறைந்து விடுகின்றது. அதனையும் முழு 84 பிறப்புகள் என்று கூற முடியாது. நம்பர் ஒன்னாக இருப்பவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். அவரே சுயம்வரத்திற்குப் பின் நாராயணனாக ஆகின்றார். ஆனால் குழந்தைகள் கணக்கு எடுக்க வேண்டும் அல்லவா! முழு 84 பிறவிகள், 5 ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணரைத் தான் கூற முடியும். ஆக தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார் - நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் அதே சரீரத்தில் தான் வருகின்றேன், அதாவது யாருக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரைக்கும் நடிப்பு இருக்கின்றதோ அவரது சரீரத்தில். வேறு யாரிடத்திலும் வர முடியாது. கணக்கு இருக்கின்றதல்லவா! பிரம்மா தான் முதல் நம்பர் என்று கூறப்படுகின்றது. நான் வேறு யாரிடத்திலாவது எப்படி வர முடியும்? ஒரே ஒரு பிரம்மாவிடத்தில் மட்டும் ஏன் வருகின்றார்? என்று உங்களிடத்தில்

பலர் கேட்கின்றனர். ஆனால் இந்த கணக்கு இருக்கின்றதல்லவா! இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை செய்கின்றார் என்றும் பாடப்படுகின்றது. விஷ்ணு அல்லது சங்கர் மூலம் ஸ்தாபனை செய்வது கிடையாது. இது வேறு யாருடைய வேலையும் கிடையாது. மனிதர்கள் படைப்பவர் மற்றும் படைப்பைப் பற்றி அறியவில்லை. இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்டது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது ..... எதைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இது இப்போதைய விசயமாகும். எது நடக்க வேண்டுமோ அதுவே நடக்கின்றது. அதனை மாற்ற முடியாது. இன்று என்னவெல்லாம் நடக்கின்றதோ அது மீண்டும் 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நடக்கும். தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார் - ஏதாவது விசயத்தைப் பார்த்தால் இது ஒன்றும் புதிய விசயமில்லை என்று கூறுங்கள். 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பும் நடந்தது. முற்றிலுமாக இவ்வாறு எழுதுங்கள். பிறகு அவர்கள் வந்து கேட்பார்கள், எழுதுவதில் எந்த பிரச்சனையும் கிடையாது. இந்த யுத்தம் முன்பு நடந்தது, புதிது கிடையாது. மகாபாதர யுத்தம் 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பும் நடந்திருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் பாரதத்திற்கு வந்து ராஜ்ஜியத்தை அபகரித்தனர். எதுவும் புதிதல்ல. பிறகு கல்பத்திற்கு பின்பும் இவ்வாறே நடைபெறும். இந்த உலக சரித்திர பூகோளம் திரும்பவும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். இப்பொழுது மீண்டும் ஆதி சநாதன தேவி தேவதா தர்மம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. யாருக்கு 84 பிறவிகள் முடிவடைந்திருக்கின்றதோ அவர் தான் முதல் நம்பரில் லெட்சுமி நாராயணனாக ஆவார்கள். இந்த அனைத்து ரகசியங்களையும் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் மனித சிருஷ்டிக்கு விதை ரூபமாக இருக்கின்றேன், இது தலைகீழான மரம் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த கல்ப விருட்சத்தின் ஆயுள் 5 ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகும். சுவஸ்திகாவில் நான்கு பாகங்கள் சமமாகப் பார்ப்பீர்கள். யுகங்களும் சமமானதாக இருக்கின்றன, அதில் வித்தியாசம் இருக்காது.

உலகில் என்ன என்ன நடக்கின்றது என்பதைப் பாருங்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். சிலர் சந்திர மண்டலத்திற்குச் செல்கின்றனர், சிலர் நெருப்பில் நடக்கின்றனர், சிலர் தண்ணீரில் நடக்க கற்கின்றனர். இவையனைத்தும் தவறானதாகும், இதனால் எந்த லாபமும் கிடையாது. மனிதர்கள் பாவனமாகி முக்தி, ஜீவன்முக்திக்குச் செல்ல முடியாது. என்ன செய்தாலும் திரும்பி வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாது. ஆத்மா தனது மற்றும் தந்தையின் வீடு மறந்து விட்டது. ஆத்மா தன்னையே மறந்து தேக அபிமானியாக ஆகிவிட்டது. பிறகு கோயில்களுக்குச் சென்று மகிமை செய்கின்றனர். நீங்கள் சர்வ குணங்கள் நிறைந்தவர்கள், நாம் கீழானவர்கள், பாவிகள். தன்னை நிந்தனை செய்து கொள்கின்றனர். தந்தை ஒருபொழுதும் பூஜாரியாக ஆவது கிடையாது. நல்லது, பிறகு இரண்டாம் நம்பரில் சங்கரும் சதா பூஜைக்குரியவராக இருக்கின்றார். அவரும் பூஜாரியாக ஆவது கிடையாது. அவரது நடிப்பு இங்கு கிடையாது. இந்த மேடையில் நடிப்பு பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவிற்கும் இருக்கின்றது. பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவிற்கு என்ன என்ன நடிப்பு இருக்கின்றது? என்பது உலகில் யாருக்கும் தெரியாது. திரிமூர்த்தி பிரம்மா என்று கூறிவிடுகின்றனர். பொருள் எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை என்றும் கூறுகின்றனர். யார் செய்கின்றனர்? அவரது சித்திரம் கிடையாது. வாயினால் கூறுகின்றனர், ஆனால் அவர் எங்கு இருக்கின்றார்? சிவன் எப்படி இருக்கின்றார்? என்பதை அறியவில்லை. ஆத்மாவைப் பற்றி கூறுகின்ற பொழுது பிருகுட்டியில் நட்சத்திரத்தைப் போன்று ஜொலிக்கின்றது ...... என்று கூறுகின்றனர். நான் ஆத்மா, அழிவற்றவன், சரீரம் அழியக் கூடியது. எத்தனை சரீரத்தை எடுக்கின்றேன் என்று எதுவும் தெரியாது. மனிதர்கள் எவ்வளவு துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர்! ஓ இறை தந்தையே! என்று கதறிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். எப்பொழுதிலிருந்து துக்கம் ஆரம்பம் ஆனதோ அப்போதிலிருந்து அழைத்துக் கொண்டே வருகின்றனர். பாரதத்தில் எப்பொழுது இராவண ராஜ்ஜியம் ஆரம்பம் ஆகின்றதோ அப்பொழுதிலிருந்தே மற்ற தர்மத்திலும் இராவண ராஜ்ஜியம் ஆரம்பமாகி விட்டது என்று கூறி விட முடியாது என்பதும் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தங்களது நேரத்தில் சதோ, ரஜோ, தமோவிற்கு வந்தே ஆக வேண்டும். இந்த கதைகள் அனைத்தும் பாரதத்தில் தான் நடைபெறுகின்றது. அவைகள் கிளைக் கதைகளாகும். தந்தை இடையில் தான் வருகின்றார். பாரதம் எப்பொழுது தமோ பிரதானமாக ஆகிவிடுகின்றதோ பிறகு முழு மரமும் தமோபிரதானமாக ஆகிவிடுகின்றது. அவர்களும் சுகம், துக்கத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. மரத்தில் புதிய புதிய கிளைகள் உருவாகின்றன. அவைகள் மிகவும் அழகானதாக இருக்கின்றன. புதியவர்கள் கண்டிப்பாக சதோ, ரஜோ, தமோவிற்கு வந்தே ஆக வேண்டும். கடைசியில் வருபவர்களுக்கு சிறிதளவு மரியாதை கிடைக்கின்றது. ஒரே ஒரு பிறப்பிலும் கூட சதோ, ரஜோ, தமோவைக் கடந்து செல்ல முடியும்.

ஆனால் அவர்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இருக்காது. யார் ஹீரோ ஹீரோயின் நடிப்பு நடிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்குத் தான் மதிப்பு இருக்கின்றது. பாபா தான் ஹீரோ ஹீரோயின் நடிப்பு நடிக்கின்றார் என்பது கிடையாது. பாபாவிற்கு கூற முடியாது. அவர் வந்து பதீதமானவர்களை பாவனமாக ஆக்குகின்றார். சுயம் தான் பதீதமாக ஆவது கிடையாது. நீங்கள் பதீதத்திலிருந்து பாவனம் ஆவதற்கான முயற்சி செய்கின்றீர்கள். ஸ்ரீமத் மூலம், இராஜயோகத்தின் மூலம் தான் ராஜ்ஜியத்தை அடைந்திருந்தீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். பாபா கூறுகின்றார் - நான் ராஜ்ஜியம் செய்வது கிடையாது, உங்களை ராஜாவிற்கெல்லாம் ராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். இப்பொழுது உலகில் மனிதர்கள் அதிகம் கூறுகின்றனர். பகவானின் மகாவாக்கியம் - நான் உங்களை ராஜவிற்கெல்லாம் ராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். ஆனால் அதன் பொருளை சுயம் புரிந்து கொள்வதும் கிடையாது, மற்றவர் களுக்குப் புரிய வைக்கவும் முடியாது. பகவானின் மகாவாக்கியம் எனில் கண்டிப்பாக பகவான் வந்திருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் கூறியிருக்க முடியும் - குழந்தைகளே! பாரதத்தில் தான் சிவஜெயந்தி, சிவராத்திரி கொண்டாடுகின்றீர்கள். தந்தை வருவதும் கூட பாரதத்தில் தான். பாரதம் தான் அழிவற்ற கண்டமாகும். அதன் மகிமை மிகவும் உயர்ந்ததாகும். தந்தையின் மகிமை எவ்வாறு அளவற்றதாக இருக்கின்றதோ, அதே போன்று பாரதத்தின் மகிமையும் அளவற்றதாகும். பாரதத்தில் தான் பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து அனைத்து மனிதர்களுக்கும் சத்கதி அளிக்கின்றார். அனைவருக்கும் சுகம் கொடுக்கின்றார். அவரது பிறப்பிடம் பாரதமாகும். பாரதம் தான் பழமையான தேசமாகும். பகவான் இராஜயோகத்தை கற்பிப்பதற்கு பாரதத்தில் தான் வருகின்றார். ஆனால் கிருஷ்ணரை பகவான் என்று கூறிவிட்டதால் இவரது மகிமை இல்லாமல் போய்விட்டது. பகவான் ஒரே ஒரு தான், அவர் தான் சத்குரு என்று கூறப்படுகின்றார். மற்றபடி குருக்கள் பலர் இருக்கின்றனர். ஏதாவது தொழில் கற்றுக் கொடுப்பவரையும் குரு என்று கூறி விடுகின்றனர். இன்றைய நாட்களில் அனைவரையும் அவதாரம் என்று ஏற்றுக் கொள் கின்றனர். எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. எப்பொழுது முற்றிலும் பதீதமாக ஆகிவிடுகின்றார்களோ அப்பொழுது பாபா வந்து நம்மை பாவனமாக ஆக்குங்கள் என்று அழைக்கின்றனர்.

தந்தை வந்து தான் உண்மையிலும் உண்மையான அமரக்கதையைக் கூறுகின்றார். இப்பொழுது உங்களது புத்தியில் 84 பிறவிகள் எவ்வாறு எடுக்கின்றோம்? என்பது இருக்கின்றது. முதலில் நல்ல பிறவி, பிறகு இறங்கிக் கொண்டு வருகின்றோம். உலகிற்கும் கீழிறங்கும் கலை ஏற்படுகின்றது. மனிதர்களின் புத்தி சதோ, ரஜோ, தமோவாக ஆகின்றது. சத்யுகத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாக கீழிறங்கும் கலை ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. நீங்கள் முன்னேறுவதால் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளல் ஒரே ஒரு தந்தை அல்லவா! அந்த குருக்கள் சாஸ்திரங்கள் மட்டுமே கூறுகின்றனர். கேட்டு கேட்டு கீழே இறங்கியே வந்தோம். எல்லையற்ற தந்தை வந்து குழந்தைகளிடத்தில் கேட்கின்றார் - நான் உங்களை இவ்வளவு செல்வந்தர்களாக ஆக்கிச் சென்றேன், இவ்வளவு வைரம், தங்க மாளிகைகளை கொடுத்துச் சென்றேன், அவையனைத்தும் எங்கு சென்றன? லௌகீகத் தந்தை குழந்தைகளுக்கு பைசா கொடுப்பார், ஆனால் குழந்தைகள் பைசாவை வீணாக்கி விட்டால் தந்தை அழைத்து கேட்பார் - நீ இவ்வளவு பைசாவை எங்கு வீணாக்கினாய்? குழந்தைகளிடத்தில் பைசா இருந்தால் பலர் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். தந்தை தர்ம ஆத்மாவாக இருப்பார், குழந்தை அயல்நாட்டிற்குச் சென்று லட்சம் பணத்தை செலவழித்து வருகின்றனர். தந்தை எதுவும் செய்ய முடியாது. தந்தை விரட்டவும் முடியாது, ஏனெனில் தாத்தாவின் சொத்தல்லவா! ஆனால் உள்ளுக்குள் எறிந்து கொண்டே இருப்பர். தந்தை இறந்த பின்பு சிலர் மிகவும் அழுக்கானவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர், 12 மாதங்களில் அனைத்து செல்வங்களையும் இழந்து விடுகின்றனர். அது எல்லைக்குட்பட்ட விசயமாகும். இது எல்லையற்ற விசயமாகும். நீங்கள் எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக இருந்தீர்கள்? உலகிற்கு எஜமானர்களாக இருந்தீர்கள்? பிறகு ஏழைகளாக ஏன் ஆனீர்கள்? என்று தந்தை கேட்கின்றார். இவ்வளவு செல்வத்தை என்ன செய்தீர்கள்? குழந்தைகளிடத்தில் தான் தந்தை கேட்கின்றார் - பாரதத்தை இவ்வளவு செல்வந்ததாக ஆக்கினேன், அனைத்து செல்வங்களும் எங்கு சென்றன? பிறகு தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு செலவு செய்கின்றீர்கள். சாஸ்திரம் போன்றவைகளுக்குப் பின்னால் எவ்வளவு செலவு செய்கின்றீர்கள். தலையும் குனிந்து கொண்டே சென்றீர்கள், பெட்டியும் நழுவி விட்டது. பைசா அனைத்தையும் இழந்து விட்டோம், இதுவும் நாடகமாகும். நான் உங்களை செல்வந்தர்களாக ஆக்குகின்றேன். இராவணன் உங்களை ஏழைகளாக ஆகிவிட்டது. பாரதவாசிகளைத்தான் தந்தை புரிய வைப்பார் அல்லவா! பாரதம் தான் தங்கக் குருவியாக இருந்தது, அந்த அளவிற்குச் செல்வம் இருந்தது, மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்களும்

கொள்ளையடித்துச் சென்றனர். பாரதம் எப்படி இருந்தது என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதுவும் நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாரதம் தான் சொர்க்கமாக, நரகமாக ஆகின்றது. இப்பொழுது நரகமாக இருக்கின்றது, அதனால் தான் பாபா ஏணிப்படியை உருவாக்கியிருக்கின்றார் - தான் பதீதம் என்று மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சின்னஞ் சிறிய குழந்தைகளுக்கும் கூட சித்திரங்களினால் புரிய வைக்கப்படுகின்றது அல்லவா! வரைபடமின்றி குழந்தைகள் எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? தந்தை வந்து தான் பதீதத்திலிருந்து பாவனம் ஆக்கும் எளிய யுக்தியை கூறுகின்றார். எளிதிலும் எளிதானதாகவும் இருக்கின்றது, கடினத்திலும் கடினமாகவும் இருக்கின்றது. சத்யுகத்தில் ஆத்ம அபிமானி களாக இருப்பர். இப்பொழுது சரீரம் பெரிதாக ஆகிவிட்டது, இந்த பழைய ஆடையை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்க வேண்டும் என்று ஆத்மா உணர்கின்றது. சாட்சாத்காரம் ஏற்படுகின்றது - இப்பொழுது சென்று குழந்தையாக ஆக வேண்டும், பழைய ஆடையை விட்டு விடுகின்றனர். இங்கு யாராவது இறந்து விட்டால் அழவும் செய்கின்றனர். பேண்டு, வாத்தியம் வாசிக்கவும் செய்கின்றனர். சத்யுகத்தில் குஷியாக ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுப்பர், மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுவர். இங்கு எவ்வளவு துக்கப்படுகின்றனர். யாராவது இறந்து விட்டால் சொர்க்கம் சென்று விட்டார் என்று கூறுகின்றனர். இது சொர்க்கம் என்று ஆகிவிடுகின்று அல்லவா! சொர்க்கவாசி ஆவதற்காக நீங்கள் இப்பொழுது முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். தந்தை உங்களை சொர்க்கவாசிகளாக ஆக்குகின்றார். ஜீவன்முக்தி கொடுப்பதற்காகவே தந்தை வந்திருக்கின்றார். இராவணனின் பந்தனத்திலிருந்து விடுவித்து ஜீவன்முக்தி கொடுக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார் - முந்தைய கல்பத்தைப் போன்று இராஜயோகத்தை கற்பிக்கின்றேன். கல்ப கல்பத்திற்கு பிரம்மாவின் உடலில் தான் வருகின்றேன். நீங்கள் பிராமணனாக கண்டிப்பாக ஆக வேண்டும். யக்ஞத்தில் பிராமணர்கள் கண்டிப்பாக வேண்டும் அல்லவா! இது ராஜஸ்வ அசுவமேத அவிநாசி ஞான யக்ஞமாகும். இந்த ரதத்தை சுவாஹா செய்ய வேண்டும். அசுவம் (குதிரை) என்று இந்த ரதத்தை குறிப்பிடப்படுகின்றது. இராஜஸ்வ, சுவராஜ்ஜியத்திற்காக இந்த அனைத்து அஸ்வமும் (குதிரை) (சரீரமும்) இதில் சுவாஹா ஆக வேண்டும். ஆத்மா சுவாஹா ஆகாது. ஆத்மா கணக்கு வழக்குகளை முடித்துக் கொண்டு சென்று விடும். பிறகு புதிதாக அனைவருக்கும் நடிப்பு ஆரம்பமாகி விடும். இதுவே சரித்திர பூகோளம் திரும்பவும் நடைபெறுகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. புது உலகை ஸ்தாபனை செய்து பழைய உலகை அழிப்பதற்காகவே தந்தை வருகின்றார். இந்த ஒரே ஒரு மகாபாரத யுத்தமாகும், இது தான் சாஸ்திரங்களில் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக இந்த யுத்தத்தின் மூலம் சொர்க்கத்தின் கதவு திறக்கப்படுகின்றது என்பதைப் புரிய வைக்க வேண்டும். அதனால் தான் இதன் புகழ் சாஸ்திரங்களில் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) கடந்து போன விசயங்களை ஒருபொழுதும் சிந்திக்கக் கூடாது. எந்த விசயம் கடந்து முடிந்ததோ எதுவும் புதிதல்ல என்று புரிந்து கொண்டு மறந்து விட வேண்டும்.

2) இந்த ராஜஸ்வ அசுவமேத யக்ஞத்தில் தனது உடல், மனம், பொருள் அனைத்தையும் சுவாஹா செய்து பயனுள்ளதாக ஆக்க வேண்டும். இந்த கடைசிப் பிறப்பில் சம்பூர்ண பாவனம் (முழு தூய்மை) ஆகும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: சிரேஷ்ட வழியின் ஆதாரத்தில் மாயாவின் கெட்ட தொடர்பிலிருந்து விலகியிருக்கக் கூடிய சக்தி சொரூபம் ஆகுக!

சம்பந்திகள் கேட்பது கிடையாது, நல்ல தொடர்பு கிடையாது என்ற புகார் குழந்தைகளிடத்தில் இருக்கின்றது. இதன் காரணத்தினால் சக்திசாலியாக ஆக முடிவது கிடையாது. ஆனால் சிரேஷ்ட வழியின் ஆதாரத்தில் ஞான சொரூபம், சக்தி சொரூபத்தின் வரதானிகளாக ஆகி தனது ஸ்திதியை உறுதியானதாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். சாட்சியாக இருந்து ஒவ்வொருவரின் நடிப்பையும் பாருங்கள். தனது சதோ குண நடிப்பில் உறுதியாக இருங்கள். சதா தந்தையின் துணையில் இருந்தால் தமோ குண ஆத்மாக்களின் தொடர்பின் பாதிப்பு ஏற்பட முடியாது.

சுலோகன்: கர்மயோகி என்றால் கர்மம் என்ற கல்ப விருட்சத்தின் கிளையில் அமர்ந்து கொண்டு காரியம் செய்தாலும் விடுபட்ட (உப்ராம்) நிலையில் இருப்பார்.